

POCZTA POD KONIEC XIX W.

W latach 1764-1793 szlak pocztowy z Poznania do Drezna prowadził przez Czempień. Grunt pod budynek zakupił Feliks Zieliński z Kościana i w 1898 roku wybudował jednopiętrowy murowany gmach przeznaczony na pocztę. Na jego szczycie umieszczono orła pruskiego.

Obecny budynek ówczesnego Urzędu Pocztowo – Telekomunikacyjnego przy ulicy ks. Jerzego Popiełuszki 16, wybudowano w 1898 roku. Po

odzyskaniu niepodległości w 1918 rok miejscowa Rada Ludowa powierzyła kierownictwo tej placówki aptekarzowi Franciszkowi Płoszyńskiemu, który przejął go od niemieckiego naczelnika nazwiskiem Kruger. Budynek poczty był jednym z kilku, na których w dniu 31.12.1918 r. wywieszono polskie flagi na znak przejścia miasta w ręce polskie.

Dnia 1 maja 1919 roku pełnoprawnym naczelnikiem mianowano Wiktora Górczyńskiego, który pełnił tę funkcję do 1929 roku. Po nim naczelnikiem był Jan Skrzypczak, sprawujący kierownictwo urzędu do wybuchu II wojny światowej.

1 września 1939 roku urząd otrzymał rozkaz ewakuacji. Pracownicy pocztowi wraz z rodzinami stawili się na dworcu kolejowym zabierając skrzynię z dokumentami i gotówkę. Wyznaczonym miejscem dotarcia ewakuowanych było miasto Koło, gdzie znajdowała się także ewakuowana Okręgowa Stacja Poczty i Telegrafów z Poznania, która przejęła wspomnianą skrzynię i gotówkę. W czasie okupacji w okresie II wojny światowej Niemcy zbudowali centralę automatyczną.

Po wyzwoleniu Czempinia w 1945 roku pracownicy zgodnie z wytycznymi Komitetu Obywatelskiego przystąpili niezwłocznie do zorganizowania i uruchomienia placówki. W pierwszej kolejności przystąpiono do uruchomienia centrali telefonicznej. 1 lutego 1945 roku zainstalowano pierwsze dwa aparaty telefoniczne dla komendanta wojennego i MO, a w dniu 2 lutego 1945 dla Zarządu Miejskiego. Następnie uruchomiono nadawczą służbę okienkową oraz służbę doręczycielską. Pierwszy zapas znaczków pocztowych otrzymano 27 lutego 1945 roku. Łączność telefoniczną z Kościanem uruchomiono 3 marca 1945 roku.

W 1997 roku na szczyt budynku powrócił orzeł, tym razem piastowski, a budynek do dziś pełni swą pierwotną funkcję.

